

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 20 kwietnia 2022 r. – Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d’Autres Infractions (FGTI)/Victoria Seguros S.A.

(Sprawa C-264/22)

(2022/C 284/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Fonds de Garantie des Victimes des Actes de Terrorisme et d’Autres Infractions (FGTI)

Druga strona postępowania: Victoria Seguros S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy prawem właściwym dla zasad dotyczących przedawnienia roszczenia o odszkodowanie jest prawo miejsca, w którym doszło do wypadku (prawo portugalskie), zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 15 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 864/2007 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r., Rzym II, czy też, w przypadku wstąpienia w prawa poszkodowanego właściwe jest „prawo osoby trzeciej”, która wstąpiła w prawa poszkodowanego (prawo francuskie), zgodnie z art. 19 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaukładowych (Rzym II), (Dz.U. 2007, L 199, s. 40).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 lutego 2022 r. w sprawie T-834/17, United Parcel Service/Komisja, wniesione w dniu 3 maja 2022 r. przez United Parcel Service, Inc.

(Sprawa C-297/22 P)

(2022/C 284/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: United Parcel Service, Inc. (przedstawiciele: A. Ryan, solicitor, W. Knibbeler, F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie, T.C. van Helfteren, advocaten i F. Hoseinian, advokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu, zgodnie z odwołaniem;
- wydanie ostatecznego orzeczenia i przyznanie wnoszącemu odwołanie odszkodowania w związku z poniesioną szkodą wraz z mającymi zastosowanie odsetkami zgodnie z żądaniami podniesionymi w pierwszej instancji w ramach postępowania na podstawie art. 340 TFUE lub, tytułem ewentualnym, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż poważne uchybienie proceduralne popełnione przez Komisję w odniesieniu do modelu ekonometrycznego (podobnie jak merytoryczne nieprawidłowości, które uznał) były niewystarczające do wykazania związku przyczynowego i poprzez nieuznanie merytorycznych nieprawidłowości w odniesieniu do modelu ekonometrycznego za wystarczająco istotne naruszenie prowadzące do powstania odpowiedzialności pozaukładowej.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy nie podlega zwrotowi, ponieważ zostało zaakceptowane „dobrowolnie”.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż utraty synergii nie podlegają zwrotowi.

W zarzucie czwartym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż Komisji przysługuje zakres uznania co do zaakceptowania wzrostu efektywności, skutkiem czego nie dopuściła się ona wystarczająco istotnego błędu w odniesieniu do oceny wzrostu efektywności.

W zarzucie piątym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż UPS nie wystąpił do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające z niezbędnymi wnioskami o udzielenie dostępu do dokumentów FedEx.

W zarzucie szóstym wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie, iż szkoda wynikająca z utraty szans stanowi nowy zarzut, który jest niedopuszczalny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 16 maja 2022 – Friends of the Irish Environment CLG/Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland and the Attorney General

(Sprawa C-330/22)

(2022/C 284/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Friends of the Irish Environment CLG

Strona pozwana: The Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland and the Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, gdy rozporządzenie z 2020 r. ⁽¹⁾ zastąpiono lub krajowe przepisy wykonawcze utraciły moc, konieczne jest wystąpienie z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?
- 2) Czy załącznik IA do rozporządzenia Rady 2020/123/UE jest nieważny, uwzględniając cele i założenia rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie WPRyb”), w szczególności art. 2 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, w tym cel art. 2 ust. 2 zdanie drugie oraz zasady dobrych rządów określone w art. 3 lit. c) i d) rozporządzenia w sprawie WPRyb (w tym zakres, w jakim ma on zastosowanie do stad, w odniesieniu do których wymagane jest podejście ostrożnościowe), w związku z art. 9, 10, 15 i 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb i jego motywami oraz art. 1, 2, 3, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 ⁽³⁾ ustanawiającego wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wód zachodnich”), w zakresie, w jakim całkowite dopuszczalne połowy (zwane dalej „TAC”) określone w rozporządzeniu z 2020 r., nie są zgodne z zaleceniem dotyczącym zerowych połowów w odniesieniu do maksymalnego podtrzymywalnego połowu (zwanego dalej „MSY”) wydanym przez Międzynarodową Radę Badań Morza (zwaną dalej „ICES”) dla określonych gatunków?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/123 z dnia 27 stycznia 2020 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2020 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. 2020, L 25, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. 2013, L 354, s. 22).

⁽³⁾ Dz.U. 2019, L 83, s. 1
